

Fakultet veterinarske medicine
Univerzitet u Beogradu
Kinološka sekcija



SEMINARSKI RAD
TEMA: Engleski koker španijel

STUDENT
Jarić Sladjana

Beograd, 2008

SADRŽAJ

Cunjavci.....	2
Engleski koker španijel	
Poreklo.....	3
Karakter.....	4
Eksterijer.....	5
Nega dlake.....	7
Vežba i šetnja.....	7
Bolesti.....	8
Literatura.....	9

Copyright:
www.kinoloska.com

Cunjavci

Močvarna područja uz reke i jezera obrasla gustim šipražjem i šikarama bogata su staništa divljih pataka i druge pernate divljači. U davna vremena lovili su ih mrežama uz pomoć pasa. Danas ih love puškama, ali, također i psima koji jure kroz gusto rastinje, pronalaze ptice u njihovom gnezdju, dižu ih, kratko gone i tako omogućavaju lovcu da ih ustrelj. Takav način lova zove se cunjanje, a psi koji u njemu učestvuju cunjavci. Da bi mogli uspešno da obave ovaj zadatak moraju biti mali, živahnog temperamenta, a opet poslušni, moraju voleti vodu i rado plivati u svako godišnje doba, a moraju biti i snažni da mogu plivati sa pticom u zubima.

U ovu grupu lovačkih pasa ubrajaju se rase španijela uzgojenih na tlu Velike Britanije i Amerike. Prvi je stvoren špringer španijel, a kasnijim parenjima, selekcijom posebnih obeležja i njihovim ustaljivanjem stvorene su ostale rase, medju kojima je i **engleski koker španijel**. Iako stara rasa, španijeli su posebno popularni jer su veoma prikladni za današnji omiljeni lov gradskog lovca- nedeljni vikend-lov, dok su tokom sedmice vrlo privlačni kućni mezimci.



ENGLESKI KOKER ŠPANIJEL

Poreklo

Ako bismo sudili po reči 'španijel', lako bismo zaključili da je stara postojbina današnjeg španijela Pirinejsko poluostrvo ili današnja Španija. Dalje je španijel sa Pirinejskog poluostrva prešao u Englesku još sa Keltima u 6. veku pre nove ere. Pas se odomaćio na britanskom ostrvu, a pisani izvori u Engleskoj ga pominju već 948. godine. Međutim, prema drugom mišljenju španijelova pradavna postojbina je na istoku, u Aziji, odakle je sa Feničanima došao u današnju Španiju.

Podaci o postojanju španijela dolaze i iz opisa Gastona Fibusa u 14-om veku. Bez obzira na to, tek 500 godina kasnije, engleski su španijeli podeljeni u 7 rasa: Klamber, Suseks, Velški špringer, Engleski špringer, Poljski, Irski vodeni i Koker. Sve ove rase su nastale od te španijelske vrste pasa uvedenih u Englesku mnogo vekova pre. Koker i špringer su razvijeni zajedno, sa jednom razlikom, veličinom. Ova ih je osobina razlikovala sve do 1892. kada ih je Kinološki savez Engleske (Kennel Club of England) priznao kao različite rase. Kasnije, u 1940-im, Američki i Kanadski kinološki savez je priznao engleskog koker španijela kao posebnu vrstu u odnosu na američkog koker španijela.

U godinama nešto pre Drugog svetskog rata, kad je ženka "OF Ware"-H.S.Loyda, čak šest puta pobedila na prestižnim Crufts takmičenjima, vrsta je dobila na popularnosti.



Karakter

Ime Koker (Cocker) dolazi od engleske reči *woodcock*, što znači šljuka, a za lov ove ptice su kokeri prvobitno i bili uzgajani.

Kokeri su generalno dobri u lovu pernate divljači. Ono po čemu je ova rasa prilično poznata i talentovana su praćenje traga, lov, aport, motrenje, agilnost i takmicarska poslušnost. Takodje su nezamenljivi i u lovu po nepristupačnim ili teško pristupačnim terenima. Vole lov i neumorni su i neosetljivi na vremenske neprilike. Izvršavaju, sa puno poštovanja, zadate naredbe, a imaju i dobar njuh i zaljubljeni su u vodu.

Medjutim, iako se engleski koker španijel prvobitno koristio za lov, zahvaljujući njihovoj razigranosti i porodično-prijateljskom ponašanju, mogu biti potpuno zadovoljni životom u stanu ili kući.

To je radostan, dobroćudni, inteligentni, krotki, privrženi i živahni, radni pas, paprenog karaktera koji voli rad i aktivnost. Veoma je srčan i energičan, a zbog repa kojim uvek veselo maše zovu ga i "sretni koker".

Veoma je prijatan porodični pas i izvrstan je sa decom: nežan i uvek spreman za igru. Druželjubiv je sa strancima, pa nije preterano dobar čuvar, a i ne laje puno. Jednostavno ga je odgojiti i izvanredan je kao pas za druženje.

To su psi koji su vam verni i koji vole provoditi dane u šetnjama, šumi i na livadama ali takođe i uživati kod kuće. Generalno je ovo vrsta koju treba dosta izvoditi napolje, iako postoje i rezervisane jedinke. Inače je stres izazvan ostavljanjem psa samog u kući vrlo nizak.

Ipak, temperament im široko varira. Neke kuje znaju biti dominantne i ne bi trebalo da imaju ne-dominantne vlasnike. Mužjaci, sa druge strane su mnogo više spremni za saradnju. 'Poljski' tip je možda previše aktivan za dobrog ljubimca.

Dobro se ponašaju sa mačkama u kući. Prema istraživanju iz 2002. godine, provedenom na 487 kokera, samo je 1% pasa bio agresivan na ljude i 2% na druge pse.

Međutim, među kokerima su i neurotični psi, stoga pazite da ne kupite štene iz slabih, neurotičnih linija.



Eksterijer

Engleski koker španijel spada u 2. sekciju, 8. FCI grupe

Opšti izgled: Radostan, sportski dobro izbalansiran, kompaktan sa približno istim rastojanjem od grebena do zemlje i od grebena do korena repa.

Karakteristike: Prijateljska narav sa neumornim mahanjem repa.

Narav: Nežan i privržen, pri tome pun života i poleta.

Glava i lobanja: Kvadratična njuška sa izraženim stopom koji se nalazi u sredini rastojanja od vrha nosne pećurke do potiljačne kosti. Lobanja je dobro razvijena, jasno isklesana, niti prefini, niti gruba. Obrazi nisu ispupčeni. Nos dovoljno veliki za lako primanje slabih mirisa.

Oči: Velike, ali ne ispupčene. Tamnosmeđe ili smeđe boje, nikada svetle, ali kod pasa čija je boja jetreno smeđa, jetreno smeđa melirana i jetreno smeđa i bela sa svetlom bojom lešnika, boja očiju je u skladu sa bojom dlake. Sa inteligentnim i nežnim izrazom, sjajne, prodorne. Utegnuti rubovi kapaka.

Uši: Opuštene, usađene u visini očiju dopiru do vrha nosne pećurke. Koža tamna. Dobro pokrivene dugom, ravnom svilenkastom dlakom.

Zubalo: Snažne vilice sa perfektnim, pravilnim i potpunim makazastim zubalom, pri čemu gornji sekutići bez razmaka naležu unutrašnjom stranom na sekutiće donje vilice. Zubi stoje vertikalno u vilici.

Vrat: Srednje dužine, mišićav. Lepo povezan sa dobro kosim plečkama. Suv vrat.

Prednje noge: Plečke kose i suve. Noge su snažnih kostiju, ravne, dovoljno kratke za koncentrisan snažan pokret. Ne prekratke da onemogućuju veliku pokretljivost koja se očekuje od ovog izvrsnog lovačkog psa.

Telo: Snažno, kompaktno. Grudni koš dobro razvijen, duboko postavljena grudna kost, ni širok ni uzak, gledano od napred. Rebra dobro zasvođena, čvrsta ravna leđa. Slabine kratke i široke, sapi blago nagnute.

Zadnje noge: Široke, dobro zaobljene, veoma mišićave. Snažne kosti. Dobro uglovano koleno i skočni zglobovi što omogućava dobar potisak.

Šape: Čvrste, slične mačijim, debeli jastučići.

Kretanje: Besprekorna akcija sa snažnim potiskom i osvajanjem prostora.

Rep: Usađen nešto ispod ledne linije. Mora se radosno kretati i ravno nositi i nikada u vis. Kupira se uobičajeno, ali ne jako kratko da se pogledom ne uočava, niti predugo kako se ne bi umanjilo neumorno radosno mahanje pri radu.

Dlaka: Ravna, svilenkasta, nikada oštra ili talasasta, ne preobilna nikada uvijena. Telo, prednje noge i zadnje noge iznad skočnog zgloba dobro odlakani.

Boja: Različita. Kod jednobožnih, belina nije dozvoljena osim na grudima.

Veličina: Približna visina mužjaka 39-41cm, ženka 38-39cm. Približna težina 12,5-14,5kg.

Greške: Svako odstupanje od predviđenih tačaka, smatra se greškom čija procena stoji u tačnom odnosu prema stepenu izraženosti.

N.B. Mužjaci moraju imati dva normalno razvijena i u skrotum spuštenu testisa.

Napomena: Iako standardi nisu izmenjeni, danas je u svetu zakonom zabranjeno kupiranje repa i ušiju pasa. Nažalost, taj zakon još uvek nije stigao i do naše zemlje.

Takodje, iako standard kaže: "Boja različita. Kod jednobožnih belo nije dozvoljeno, osim na grudima", razlikujemo dve osnovne grupe engleskog koker španijela prema boji:

1. Jednobožne (nemaju belu dlaku kao "osnovnu")
2. Višebožne (osnovna dlaka je "bela")

Na kinološkim izložbama često su i organizatori u nedoumici u koju grupu pripada koji pas. Često je slučaj da se "black and tan" koker u Katalogu svrsta u grupu "višebožnih", iako to oni nisu, već spadaju u grupu "jednobožnih" (crna).

Višebožne opet delimo na:

1. Kontirane i
2. Melirane

Kod parenja, iako Standardom nije propisano, uzgajivači moraju strogo da vode računa da ne dodje do mešanja jednobožnih pasa sa višebožnim psima.

Nega dlake

Dlaka koker španijela se mora redovno četkati, jer se može lako zapetljati ako se redovno ne iščerkava i češlja. Potrebno je prvo početi sa češagijom i nežno razmrsiti čvoriće dlake, ali paziti da pokreti pri četkanju ne budu suviše snažni. Nakon toga treba koristiti četku i na kraju češalj. Višak dlake oko i ispod ušiju mora biti uklonjen, kako bi se osigurala adekvatna ventilacija, čime se sprečavaju infekcije. Takođe, dlaka oko šapa i jastučića traži redovnu pažnju, jer se na njoj lako zadržava prljavština. Isto tako, posebnu pažnju iziskuje i dlaka između zadnjih i prednjih nogu. Ovi bi se psi trebali šišati 3 do 4 puta godišnje, pa bi bilo dobro naučiti šišati svog kokera, zbog ovako česte potrebe za šišanjem.

Pri tom, postoje dva tipa engleskog koker španijela: poljski (field) I šumski (show). 'Poljski' tip ima kraće I redje krzno.



Vebže i šetnja

Ova rasa se lako prilagođava situaciji u porodici, međutim ne treba zaboraviti da su to ipak lovački psi, koji kao takvi, moraju imati dovoljno vežbe. Odgajivači uglavnom preporučuju 40 do 60 minuta dnevno.

Trening kokera mora biti veoma pažljiv, ali ipak strog, pošto je ova vrsta veoma osjetljiva, a sa druge strane, nezavisna, inteligentna i tvrdoglava. Potrebno je vrlo malo raditi sa psom da nauči da donese divljač, a lako se uči i da seda prilikom donošenja i da divljač drži sve do komande 'pusti'.

Bolesti

Kokeri koji žive u kući ili stanu, mogu da imaju problema sa šapama, odnosno kožom između jastučića. Ovo se javlja posle čestih pranja šapa koje se nikako ne osuše, posle čega se javlja crvenilo. Ovo crvenilo kože između jastučića, može biti veoma bolno za vašeg kućnog ljubimca, pa je potrebno posle svakog pranja šapa obratiti pažnju na sušenje predela između jastučića. Ova se oblast može dodatno posušiti korišćenjem pudera. Takođe bi bilo dobro koristiti i neku kremu pošto su jastučici kad se osuše izrazito suvi i hrapavi.



Kokeri su veoma skloni infekciji ušiju. U toku leta, uši bi trebalo češće proveravati. Kako su u stalnom dodiru sa zemljom, lako pokupe krpelje, i razne trave, koje često mogu da izazovu i gluvoću. Veliku pažnju treba obratiti i prilikom kupanja psa, jer im voda lako udje u uši, a kako su uši dugačke i unutrašnjost im se teško suši, može doći do zapaljenja, koje se može proširiti čak i na mozak.

Budući da su im repovi kupirani i da kao kućni psi češće jedu kuvanu hranu, a zbog svoje prozdrljivosti, moguće je da često dobiju dijareju iz čega slede i moguće upale analne žlezde. Pri tom su često skloni i debljanju, opet zbog svoje prozdrljivosti.

Takođe, zbog stalnog njuškanja, i oči često mogu da obole. Najčešće bolesti očuju su katarakta, kao i očni glaukom.

Mužjaci mogu imati reproduktivnih problema u vidu nespuštenih testisa.

Engleski kokeri takođe mogu imati i probleme sa bubrezima.

Literatura

1. David Taylor: Vaš pas - Mladost, Zagreb, 1990.
2. Mario Bauer: Pas moj prijatelj – Sveučilišna naklada liber, Zagreb, 1989.
3. Dr. Brus Fogl: 101 dobar savet – psi – Evro, Beograd; MK Panonia, Novi Sad, 1996.
4. Lj. M. Popov, P. J. Kojić: Lovački psi.
5. Dr. Vladimir Litricinin: Ishrana i bolesti pasa – IGP “MiS Sport”, Beograd, 1993.
6. www.wikipedia.com

Copyright:
www.kinoloska.com
